

DZIENNIK ŁÓDZKI

Rok XVI

Łódź, niedziela 2 i poniedziałek 3 października 1960 roku

Nr 235 (4310)

Rok akademicki 1960-1961 rozpoczęty

Łódzki Gaudeamus...

Szesnasty raz mieszkańcy rolniczej Łodzi biorą udział we wzruszającej i podniosłej uroczystości... wspólnie dla całego miasta - inauguracji roku akademickiego na wyższych uczelniach.

Przemawia rektor AM, prof. dr M. Stefanowski. Foto: L. Olejniczak

UNIwersYTET ŁÓDZKI

Uroczystość inauguracji nowego roku akademickiego na Uniwersytecie Łódzkim obwodził swoim przemówieniem rektor prof. dr A. Szpunar. Omówił on osiągnięcia naukowe i dydaktyczne uczelni, zatrzymując się bliżej nad sprawą personelu naukowego, nowych kierunków studiów itp.

Żywność polska - na medal (złoty)

BERLIN (PAP). - Na międzynarodowych targach żywnościowych, które odbywały się w Monachium od 23 września do 2 października, pawilon polski otrzymał złoty medal.

Polskie centrale handlowe: Rolimpex, Hortex, Animex i Coopexim wystawiły w Monachium szeroki asortyment przetworów owocowych, wędlin, konserw mięsnych i nasion, zyskując uznanie jury.

Złoty medal na targach monachijskich jest tym większym sukcesem naszego przemysłu spożywczego, że został uzyskany przy silnej konkurencji producentów zagranicznych.

Łódzki świat pracy gorąco popiera propozycje Polski na XV sesji ONZ

- Rezolucje i depesze do Władysława Gomułki
● Zobowiązania produkcyjne załóg fabrycznych

HISTORYCZNE OBRADY XV SESJI ONZ SA ŻYWO KOMENTOWANE PRZEZ ROBOTNIKÓW ŁÓDZKICH FABRYK. W ZAKŁADACH PRACY ODBYWAJĄ SIĘ MASÓWKI NA KTÓRYCH ZAŁOGI WYRAŻAJĄ POPARCIE DLA PROPOZYCJI ZGŁOSZONYCH PRZEZ DELEGACJĘ POLSKĄ NA OBRADY XV SESJI ONZ ORAZ CZYNEM PRODUKCYJNYM POPIERAJĄ STANOWISKO SZEFA POLSKIEJ DELEGACJI, WL. GOMUŁKI, NA FORUM HISTORYCZNYCH OBRAD ONZ.

tykę adenauerowskich Niemiec Zachodnich.

Polska, w której władzę wziął w swe ręce lud pracy, przestała być raz na zawsze towarem, którym można kupczyć w polityce międzynarodowej. Pragniemy raz jeszcze stwierdzić, że granice Polski są ostateczne. Na ich straży stoimy my, naród polski, na czele ze swoją partią. Wraz z nami granic tych bronić będą państwa Układu Warszawskiego i wszyscy uczeni milijony pokój ludzie na całym świecie.

W ZPB im. Okręży zebrani na masowce, robotnicy uchwalili jednogłośnie rezolucję, w której czytamy: „Żądamy przeprowadzenia ogólnego plebiscytu pod egidą ONZ, aby wszystkie narody świata zgodnie z podstawowym prawem samostanowienia o swym losie wypowiedziały się na temat broni jądrowej, wyrzucenia i całkowitego, kontrolowanego rozbrojenia.

Domagamy się powołania pod egidą ONZ komitetu złożonego (Dalszy ciąg na str. 2)

Pani Bandaranaike zaproszona do złożenia wizyty w Polsce

Wspólny komunikat premierów Polski i Cejlonu

COLOMBO (PAP). - Na zaproszenie premiera Cejlonu pani Sirimavo Bandaranaike prezes Rady Ministrów PRL Józef Cyrankiewicz przebywał z oficjalną wizytą w Cejlonie w dniach od 27 września do 1 października 1960 r. Wraz z prezesem Rady Ministrów w Cejlonie przebywali: wiceminister spraw zagranicznych Marian Naskowski i wiceminister handlu zagranicznego Janusz Burakiewicz.

W rozmowach, które przebiegały w atmosferze szczerzej przyjaźni i wzajemnego zrozumienia, obaj premierzy stwierdzili z zadowoleniem, że dotychczasowe stosunki między Polską a Cejlonem rozwijały się z korzyścią dla obu narodów i stanowią ich wspólny wkład do sprawy pokojowej współpracy międzynarodowej.

W dziedzinie stosunków gospodarczych obaj premierzy stwierdzili, że istnieją możliwości ich znacznego rozszerzenia zarówno w zakresie wywiada (Dalszy ciąg na str. 2)

Mimo decyzji Komisji Ogólnej Zgromadzenie omawia sprawę przyjęcia ChRL do ONZ

NOWY JORK (PAP). - Na posiedzeniu sesji Zgromadzenia Ogólnego NZ, które odbyło się w sobotę po południu (czasu warszawskiego), obecny był premier Chruseczow, który w związku z tym odłożył o kilka godzin planowany wyjazd do Glen Cove.

wysilków wszystkich państw. Zwrócił on uwagę, że ChRL została już uznana przez wiele krajów i nawiązała normalne stosunki z 34 państwami oraz utrzymuje więzi w dziedzinie handlu i kultury z całym światem.

Zgromadzenie Ogólne zebrano się w celu rozpatrzenia i zatwierdzenia porządku dziennego zaleconego przez Komisję Ogólną. Jak wiadomo, Komisja Ogólna na wyprzedzenia się 12 głosami przeciwko 7 przy jednym wstrzymanym głosem i przy jednym głosie przeciwko rozpatrywaniu na bieżącej sesji Zgromadzenia sprawy przyjęcia Chin Ludowych do ONZ. Sprawa ta stanowiła centralny punkt sobotniej debaty.

Chruszczow oświadczył, że Chiny Ludowe były jednym z inicjatorów proklamowania pięciu zasad pokojowego współistnienia i że rząd ChRL niejednokrotnie występował z propozycjami mającymi na celu złagodzenie napięcia międzynarodowego na Dalekim Wschodzie i na całym świecie.

Na wstępie obrad przedstawiciel Nepalu przedłożył wniosek, zmierzający do odrzucenia zaleceń Komisji Ogólnej.

Mówca wyjaśnił, dlaczego do tychczas nie został rozstrzygnięty ten ważny i najzupełniej jasny problem przedstawicieli Chin Ludowych w ONZ. Na przeszkodzie temu stoi głównie wroga w stosunku do rządu chińskiego polityka USA. Stany Zjednoczone, dopuszczając się aktu agresji, przemocą opanowały chińską wyspę Tajwan i w dalszym ciągu wykorzystują ją dla dokonywania prowokacji militarnych przeciwko ChRL. Wzdłuż granic Chin Ludowych, USA zainstalowały wielką liczbę baz wojskowych. Jednocześnie politycy amerykańscy, zajmując wysoki stanowiska, z hipokryzją mówią o rzekomej „agresywności” ChRL.

Pierwszy zabrał głos delegat Stanów Zjednoczonych James Wadsworth. Przemówienie jego było powtórzeniem dawno znanych twierdzeń, nie trafiających nikomu do przekonania.

Tego samego dnia wieczorem uratowani rybakowie zostali przekazani władzom japońskim w porcie Hakodate. Zegnął się z załogą statku, uratowani rybakowie gorąco dziękowali za uratowanie życia i opiekę.

W celu wykazania „agresywnego” charakteru rządu chińskiego delegat amerykański wytoczył wysłowione „argumenty”: bombardowanie Wyspy Quemoy i Matsiu, „działalność wyrotowa” w krajach Azji południowo-wschodniej i na Dalekim Wschodzie oraz „uprawianie kampanii antyamerykańskiej”.

Bezpośrednio potem zabrał głos premier ZSRR, Nikita Chruszczow. Jego pojawienie się na trybunie zostało powitane oklaskami zebranych.

Premier ZSRR oświadczył, że ulega najmniejszej wątpliwości, iż sztuczne trzymanie chińskiej Republiki Ludowej z od udziału w pracach ONZ „nosi wielką szkodę tej organizacji i znacznie ogranicza jej działalność oraz utrudnia rozwiązywanie problemów międzynarodowych, których rozwiązanie wymaga wspólnych

Premier radziecki Nikita Chruszczow w towarzystwie ministra spraw zagranicznych Gromyki, przybył w sobotę po południu (czasu miejscowego) do Glen Cove.

Uratowanie sześciu rybaków japońskich

MOSKWA (PAP). - Około południa 28 września załoga motorowego statku radzieckiego „Dunaj”, który znajdował się właśnie w wejściu do Cieśniny Sangarskiej, oddzielającej wyspy Hokkaido i Honszu, zauważyła na morzu wywroconą łódź rybacką, a obok niej kilka sylwetek ludzkich.

Witamy olimpijczyków 6 bm. (czwartek) w Pałacu Sportowym w Łodzi

W ramach jubileuszowych uroczystości 50-lecia RTS Widzew

Aresztowania wśród intelektualistów francuskich

PARYŻ (PAP). - W nocy z piątku na sobotę policja francuska dokonała szeregu aresztowań wśród intelektualistów, którzy podpisali słynny „apel 121”. Jak dowiadujemy się z AFP, wśród aresztowanych znajdują się członkowie komitetu redakcyjnego czasopisma „Verite et Liberte”. W lokalach redakcji czasopisma „Esprit” policja przeprowadziła rewizję.

Fragment uroczystości w Politechnice Łódzkiej. Foto: L. Olejniczak

Cała ta akcja policyjna otoczona jest tajemnicą. Nie wiadomo dotychczas, ile osób zostało aresztowanych, żadnych nazwisk nie podano.

PARYŻ (PAP). - Policia francuska skonfiskowała ostatnie wydanie miesięcznika „Les Temps Modernes”, którego wydawcą jest wibrny pisarz i filozof Jean Paul Sartre. Nie podano powodu konfiskaty.

Sartre znajdujący się obecnie w Brazylji, podpisał - jak wiadomo - słynny „apel 121” protestujący przeciwko „kontynuowaniu wojny w Algierji”.

Światowe echa repliki udzielonej przez W. Gomułkę Macmillanowi na forum ONZ

LONDYN (PAP). - Szereg dzienników brytyjskich - stołecznych i prowincjonalnych - informuje o replice Wl. Gomułki na wystąpieniu Macmillana w ONZ. Wiadomości na ten temat ukazały się w „Daily Telegraph”, „Times”, „Guardian”, „Birmingham Post”, „Liverpool Post”, „Scotsman”. Ten ostatni dziennik dłuższą wersję doniesienia agencjinych zaopatrjuje w nagłówek: „Macmillan porównany z Chamberlainem - jego stanowisko wobec Bonn jest krytykowane”.

Rektor podkreślił również niezwykłą życzliwość i ofiarą pomoc władz miejskich i partyjnych dla uczelni. Rektor UL zakończył swoje przemówienie charakterystyką kontaktów naukowych Uniwersytetu z uczelniami całego świata i wspomnieniem dwóch doniosłych wy

„Daily Worker” podał informacje w sprawie repliki Gomułki pod nagłówkiem przez całą czołową kolumnę: „Gomułka atakuje parasol Macmillana, otwarty nad Niemcami zachodnimi - no we niebezpieczeństwo wojny idące z Bonn”.

Uroczystość inauguracyjna za kończyła się odpowianiem „Gaudeamus igitur”. (bz)

Organ emrzejciańskiej demokracji „Il Popolo” podkreśla, że przemówienie Wl. Gomułki było najważniejszym wystąpieniem na przedpołudniowych obradach piątkowych.

Organ emrzejciańskiej demokracji „Il Popolo” podkreśla, że przemówienie Wl. Gomułki było najważniejszym wystąpieniem na przedpołudniowych obradach piątkowych.

Organ emrzejciańskiej demokracji „Il Popolo” podkreśla, że przemówienie Wl. Gomułki było najważniejszym wystąpieniem na przedpołudniowych obradach piątkowych.

Organ emrzejciańskiej demokracji „Il Popolo” podkreśla, że przemówienie Wl. Gomułki było najważniejszym wystąpieniem na przedpołudniowych obradach piątkowych.

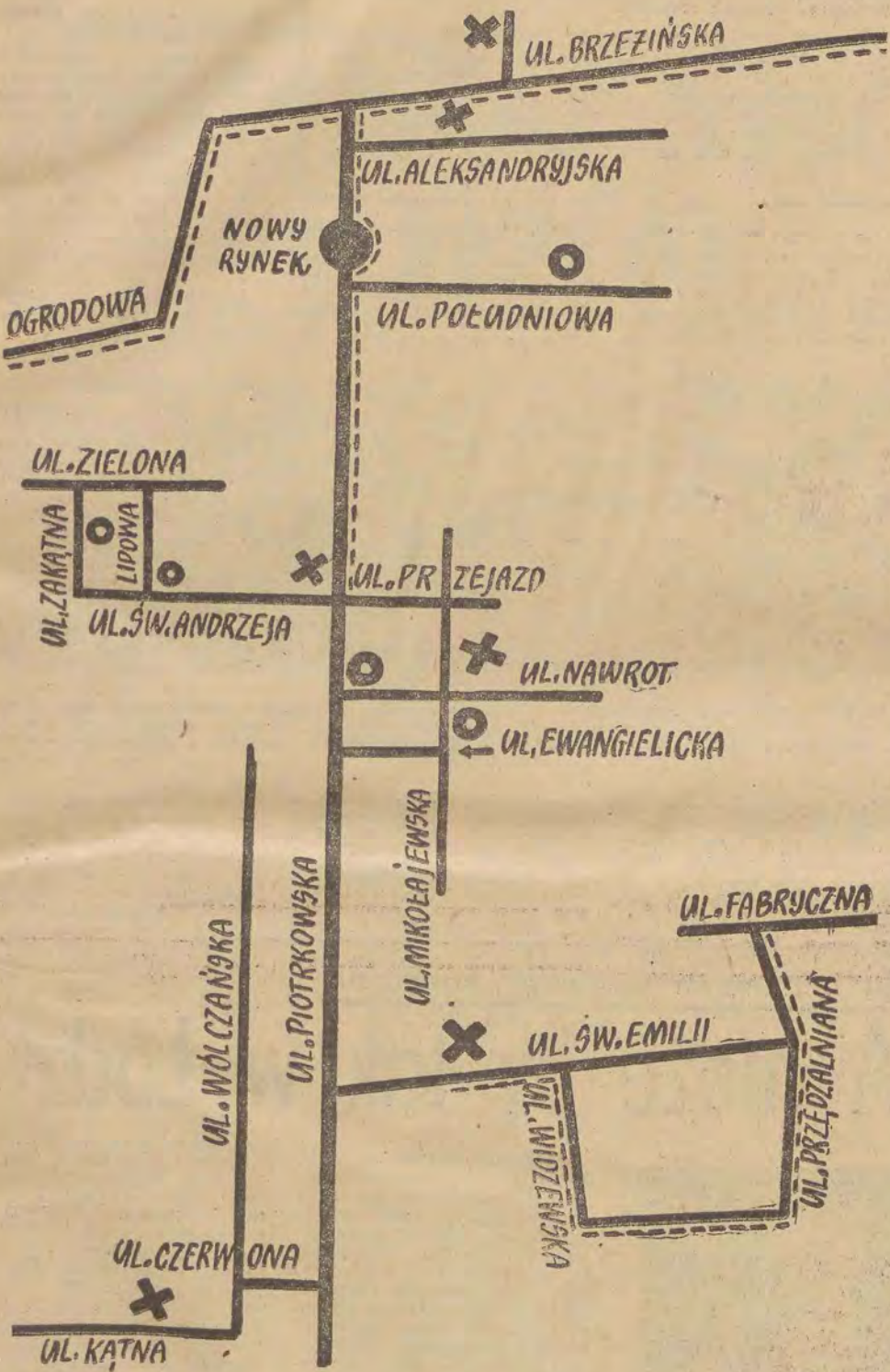

LEGENDA:

- x - demonstracje
- o - inne wypadki
- trasy pochodów

JESIENIA

30 PAŹDZIERNIKA. UL. ALEKSANDRYJSKA

Około godz. 2 po południu nadeszły wiadomości o zbiegowisku na ul. Aleksandryjskiej, dokąd udał się pomocnik komisarza Szandekki z patrolem policyjnym i sześciu dragonami. Rozproszyłszy tłum na rogu Aleksandryjskiej i Starego Rynku, zatrzymał dwóch młodych Żydów. Odesłano ich do cyrkułu.

Do konwoju prowadzącego zatrzymanych kłós z przechodniów dał kilka strzałów, przy czym ranny został kłós w lewe ucho drągami Sokołowa. Stojkowi odpowiedział strzałem. W tym samym czasie pomocnik komisarza Szandekki z pozostałymi przy nim ludźmi rewolwymi rozproszyli tłum naprzeciwko domu nr 9, z którego rzucano w nich kilka butelek. Szandekki dał dwa strzały z rewolwera. Przy końcu tej ulicy utworzyło się tłoczno zbiegowisko. Kiedy patrol policyjny zbliżył się do tłumu na jakieś 100 kroków, większa jego część rzuciła się do ucieczki ul. Franciszkańską w stronę Widzewskiej. Szandekki wbiegł na korytarz domu nr 20 na ul. Franciszkańskiej i dogonił tam młodego Żyda Jakubka Rubina. Schwyciwszy go, sposterzył drugiego młodzieńca — Antoniego Szkałaja, który mierzyl do niego z rewolwem. Szandekki szybko przyłożył lufę swojego rewolwera do głowy Szkałaja, ów zmieszał się i został rozbrojony. Na krzyk Szkałaja zgromadził się wrogo nastrojony tłum, który rozpędził przybyli dragoni. Następnie Szandekki z rewolwem rozproszył kolejno zbiegowiska na ul. Młynarskiej i Aleksandrowskiej, przy czym zatrzymał 30 ludzi.

31 PAŹDZIERNIKA. UL. PIOTRKOWSKA

O godz. 6 wieczorem tłum manifestantów zebrał się na ul. Piotrkowskiej, pomiędzy ulicami Benedykta i Andrzeja z okrzykami „hura” ruszył w stronę ul. Andrzeja. Przechodzący ulicą stojkowi Jakobczuk z trzema żołnierzami próbował zatrzymać tłum, a kiedy z tłumu rozległy się strzały, dali ze swej strony po jednym wystrzale. W tym samym czasie część tłumu napadła na stojącego na warcie przy sklepie monopolowym na ul.

Piotrkowskiej szeregowca Dudina, ale rozprawiający warty i stojkowi nadbiegli z pomocą i rozproszyli tłum, zatrzymując robotnika Siekiera, który chciał odebrać wartownikowi karabin. W momencie jego aresztowania z tłumu zaczęto strzelać i chciano odbić Siekiera, wobec czego rozprawiający warty dał z kolei 5 strzałów do tłumu, gdzie też zostali ranieni: (następują nazwiska 4 osób). Stamtąd tłum skierował się ku ul. Andrzeja, strzelając w dalszym ciągu do posterunku wojskowego stojącego na rogu ul. Piotrkowskiej. Dowódca patrolu otworzył ogień, po czym tłum rozbiegł się, pozostawiając na miejscu zabitego Żyda B. Zylberga.

2 LISTOPADA. POGRZEB ZYLBERGA I JANIKA

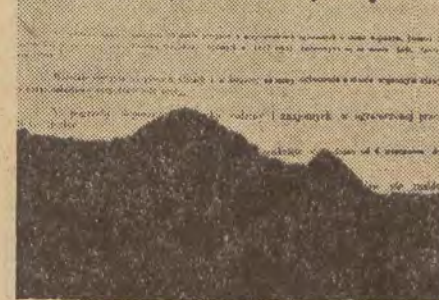
Rankiem 2 listopada wszystkie organizacje rewolucyjne wydały odezwę nakładającą robotnikom do kontynuowania strajku i do wzięcia udziału w pogrzebie Zylberga i Janika, zmarłego od ran. Pogrzeb odbył się o godz. 3. Oba orszak pogrzebowe, jeden ze szpitala Poznańskiego a drugi z ul. Andrzeja ruszyły w stronę cmentarza. Brało udział około 10 tysięcy osób, niesiono około 50 czerwonych i czarnych sztandarów z napisami. Pochód pogrzebowy przeszedł bez zajść na cmentarz.

(Wszystkie powyższe informacje z raportu zastępcy gubernatora warszawskiego W. Czerkasowa do generalnego gubernatora G. Skaloną).

6 LISTOPADA. UL. FRANCISZKAŃSKA

Dziś o godz. 10 z rana na ul.

Obowiązkowe
postanowienie w rozwinięciu
NAJWYŻEJ
ogłoszonego stanu wojennego.

Franciszkańskiej tłum około 500 ludzi na żądanie zaczęła się zaczął rzucić kamieniami do jednego patrolu kozackiego i próbowal ścigać kozaka z konia. Patrol dał 2 salwy. Dotychczas zarejestrowano: zabita kobieta, rannych 2 osoby. Zastrajkowali robotnicy przeważnie. Posyłam do pracy żołnierzy.

19 LISTOPADA. UL. MIKOŁAJEWSKA

Dziś, około godziny 5 wieczorem zaczął gromadzić się tłum na ul. Mikolajewskiej około kancelarii pułku Kolywańskiego. Niejednokrotnych rozkazów oficera, wzywających do rozbiegania się tłum nie usłuchał. Oficer kazal żołnierzom dać salwę: zabitych 3 osoby, rannych zarejestrowano 2, tłum rozbiegł się.

(Z raportu tymczasowego generalnego gubernatora m. Łodzi N. Szatłowa do gen. gubernatora warszawskiego).

4 GRUDNIA. FABRYKI SCHEIBLERA

O godz. 3 po południu w fabryce „Pfaundler” Scheiblera grupa składająca się z 50-60 dzieci i kobiet wybiegła z tylnego wyjścia z czerwonym sztandarem i śpiewem i weszła do fabryki przez drzwi frontowe.

O godzinie 5 wieczorem tegoż dnia gromada robotników tej samej fabryki około 200 ludzi wyszła również z tylnego bloku fabryki „Centralna” Scheiblera ze śpiewem i sztandarami na ul. św. Emilii, na którą w tymże czasie wyszli robotnicy z fabryki „Pfaundler” i połączywszy się, poszli w śpiewem ze śpiewem i sztandarem ul. św. Emilii i dalej Zarzewską, Przedzalaną i Fabryczną.

O godz. 6 wieczorem po zakończeniu pracy w fabryce „Nowa Katedra” Scheiblera, robotnicy tej fabryki wyszli ze śpiewem pieśni rewolucyjnych.

(Z raportu naczelnika łódzkiego rejonu wojskowego N. Dubrowa do N. Szatłowa).

5 GRUDNIA. ULICA KATNA — FABRYKA ALLARTA

O godz. 7 wieczorem około fabryki „Leona Allarta” przy ul. Katnej zebrał się tłum robotników w liczbie mniej więcej 2 tysiące i ruszył po pewnym czasie ul. Katną ze śpiewem pieśni rewolucyjnych, niosąc 2 czerwone sztandary. Doszedłszy do fabryki Allarta, zwołana dowódca 3 rot kapłana Szymkowi-cza, by przestał śpiewać i rozszedł się, nie usłuchał i śpiewał dalej od słów „Precz z caratem”. Wówczas dowódca zmuszony był wyprowadzić 3 plutony stacjonujące w fabryce Allarta i rozproszył siłą tych plutonów tłum demonstrantów.

(Pułkownik Podolski do N. Szatłowa).

INNE WYPADKI

30. IX. O godzinie 6 wieczorem na rogu Piotrkowskiej i Nawrot kilku strzałami zabity został w tramwaju fabrykant Kunitzer. Policja aresztowała zabójców.

(Z depeszy polemanastra m. Łodzi Chrzczanowski do gubernatora piotrkowskiego Arcimowicza.)

6. XI. Po godzinie 1 po południu w kościele św. Krzyża zgromadzona tam publiczność zaczęła śpiewać polskie pieśni patriotyczne.

Około godz. 4 wieczorem, gdy prowadzono jedną z zatrzymanych grup na dziedziniec strazy ogniowej, pomiędzy kościołem a oddziałem strazy ogniowej zebrał się tłum ludzi. Kapitan Artemow, zauważywszy zbiegowisko obok domu nr 61 na ul. Mikolajewskiej, rozkazal zabranym rozbiec się. Kiedy zaś spotkał się nie tylko z nieposłuszeństwem tłumowi lecz i z kpiami, zaczął dać 4 pojedyncze strzały, którymi zabito na miejscu 3 osoby i ciężko rannego jedną.

(Chrzczanowski do Arcimowicza)

6. XI. Wieczorem około 20 obcych ludzi, uzbrojonych w rewolwery, wtargnęło do biura po wymamuniu zamkniętych drzwi i zmusilo fabrykanta Wevera do niezwolnego zapłacenia mężczyznom po 5 a kobietom po 4 ruble i wzięło od niego zobowiązanie pisemne, iż po tyle będzie placil robotnikom za każdy tydzień strajku. Po czym oddalili się.

(Szatłow do gen. gubernatora warszawskiego).

IPANOGRAMMA

ODATEK NIEDZIELNY
ZIENNIKA ŁÓDZKIEGO

Łódź, 2. X. 1905 r. Nr 38 (320)

W pamięć wydarzeń rewolucyjnych 1905 roku w Łodzi, na czoło wypadków wybiła się przede wszystkim zwycięska styczniowo-lutowy strajk powszechny i upamiętnione śladami walk barykadowych powstanie czerwcowe. Te sprawy są dobrze znane społeczeństwu — opisywano je i podnoszono ich wagę wielokrotnie.

Natomiast druga połowa pamiętnego 1905 roku, obfitująca w równie dramatyczne wypadki i przynosząca nie mniej dowodów o bohaterstwie proletariatu, pozostaje szerszemu ogółowi bliżej nieznana. Godzi się więc i na nią rzucić sноп światła.

Przerazona sytuacja wewnątrz imperium, władze carskie zaczęły się wówczas gorączkowo wypłatywać z dalekowschodniej awantury. 5 września zawarto w Portsmouth pokój z Japonią. Teraz można już było rzucić wszystkie siły do walki z rewolucją.

W Łodzi już od 26 czerwca panuje stan wojenny. Ciągłe wzmocniany garnizon wojskowy, liczy jesienią 8,5 tysiąca żołnierzy.

„Miasto wygląda, jak forteca. W rozmaitych domach, w fabrykach, w środku miasta, kwatery wojsko. Patrole z piechoty, kozaków, dragonów, spotyka się co krok. O 8 wszystkich sklepy są zamknięte i wszelki ruch na ulicach ustaje. Dworce obstawione wojskiem, policja i żandarmami...” — donosi podówczas korespondent „Z pola walki”.

Odąd już robotnik łódzki będzie walczył o swoje prawa w warunkach wznoszącego się terronu. Lecz mimo to, jednak walka nie ustanie — przeciwnie, będzie się potęgowała.

Przez cały lipiec wybuchają strajki — u Geyera, Scheiblera, Poznańskiego. 21 sierpnia SDKPiL podrywa robotników do strajku protestacyjnego przeciw tzw. „dumie butylgnowskiej”. Wpływ organizacji są coraz silniejsze. Mimo poległych i aresztowanych w czerwcu, łódzka SDKPiL liczy u progu drugiego półrocza 800 członków. Ich liczba do końca roku wzrosnie kilkakrotnie.

Nadciąga okres słynnego powszechnego strajku październikowo-listopadowego. 2 października odnawia postulat drukarni moskiewskiej. W ślad za nimi wszyscy robotnicy ruszyli. 26 października zastrajkowała Łódź. W ciągu dwóch dni unieruchomiony został cały przemysł

i wszelki ruch kołowy, zamknięte zostały wszystkie sklepy, lokale rozrywkowe, teatry itp. Taka sytuacja miała odtań trwać blisko 4 tygodnie. Oficjalne raporty podawały liczbę 474 unieruchomionych przedsiębiorstw i 65 tysięcy strajkujących robotników. Jeśli doliczyć do tego przedmieścia, liczba 100 tysięcy nie będzie wyolbrzymiona.

„Był to najbardziej masowy i równocześnie najdłuższy strajk powszechny w dziejach robotniczej Łodzi” — napisze potem biograf tych czasów i dorzuci: „...był największym strajkiem powszechnym w czasie rewolucji 1905-7...”

30 października dotarli do Łodzi manifest carski, który za cene drobnych ustępstw miał powstrzymać rewolucję. Przyjełto go z oburzeniem. Już od rana następnego dnia przed siedzibą władz carskich w Łodzi — Grand Hotelu, demonstrowali tłumy.

Wieczorem padli pierwsi ranni i zabici. Znowu w bruk łódzki wsiadła krew... Strajk powszechny zakończył się 22 listopada. Nie minął jednak miesiąc, gdy wybuchło grudniowe powstanie zbrojne moskiewskiego proletariatu. Całe Królestwo, mimo powtórnego wprowadzenia stanu wojennego, odpowiedziało natychmiast nowym strajkiem powszechnym. Rozpoczął się on w Łodzi 27 grudnia i trwał do 3 stycznia 1906 roku.

W nowy rok, drugi już rok rewolucji, proletariatu Łodzi wchodził świadomy, swej siły i gotów walcząc dalej o należne mu prawa... Drugie półrocze 1905 roku, chociaż nie przybrało charakteru barykadowej walki zbrojnej, było jednak okresem najbardziej masowych wystąpień. Do ruchu proletariatu porafił wciągnąć i inne warstwy społeczne.

Powyżej szesamy do dokumentów, które choć ze zrozumiałych względów stronnicze i nie obrazujące całego przebiegu rewolucji, lecz tylko niektóre wypadki, potrafił może rzucić promień światła na atmosferę tamtych dni.

Chcąc posłużyć się mapą, przytoczamy z konieczności tylko relacje tych wypadków, które zostały w dokumentach dokładnie umiejscowione.

* P. Kozłec — „Walki rewolucyjne w Łodzi i okregu łódzkim w latach 1905-1907”.

